

recensie

Heer van oude stempel moppert niet

Leonie Rammeloo
redactielid

Begin deze maand overhandigde prof. Floris Bannier, bijzonder hoogleraar Advocatuur aan de Universiteit van Amsterdam, het eerste exemplaar van zijn *Zoals een behoorlijk advocaat betaamt aan algemeen deken Willem Bekkers*. Met dit boek is de advocatuur een handboek over gedragsrecht rijker.

Het boek behandelt uitgebreid en diepgaand de gedragsrechtelijke thema's die anno 2009 in elke praktijk spelen. Hoe ver strekt de geheimhoudingsplicht ten opzichte van je cliënt? Wanneer is sprake van een belangenconflict? Hoe ver reikt de zorgplicht ten opzichte van je cliënt, respectievelijk je wederpartij? Hoe ga je om met de media? Daartoe bespreekt Bannier alle voor de praktijk relevante gedragsregels aan de hand van hun ontstaansgeschiedenis en ratio, de tuchtrechtspraak (indien voorhanden) en zijn eigen ervaring als advocaat en deken. Daarmee gaat dit boek veel verder dan Banniers bewerking van de *'Boekman'*, het overzicht van tuchtrechtelijke jurispruden-

tie waarvan de 4^e druk twee jaar geleden verscheen.

Ook aan de orde komen praktische zaken als: hoe begint de relatie tussen cliënt en advocaat en – minstens zo belangrijk – hoe eindigt deze? Hoe ver gaat de verplichting tot confraternele welwillendheid? Kortom: dit boek – en dan vooral de hoofdstukken 4-12 – is een praktisch naslagwerk.

Enait in volgende druk?

Ter inleiding gaat Bannier ook in op de geschiedenis van de advocatuur en haar gedragsregels. De kritiek van buitenstaanders op de integriteit en de 'geldbelustheid' van de advocaat blijkt van alle tijden te zijn. Overigens kent dit eerste deel van het boek enige overlap met *Beroep: advocaat* (2005), dat Bannier met Nathalie Fanoy schreef voor de 'eigen' studenten van het keuzevak advocatuur.¹

Duidelijk is dat Bannier in dit boek veel meer zijn ei kwijt kon dan in de bewerking van de *'Boekman'*. Hij heeft zijn ervaring en visie beter kunnen benutten, ook

over onderwerpen waar de tuchtrechtspraak leemtes vertoont of te casuïstisch is om handvatten voor de praktijk te geven. Bovendien behandelt Bannier actuele ontwikkelingen die (nog) niet in tuchtrechtspraak zijn doorgedrongen, zoals de recente discussie over de kernwaarden en de oproep van P-G Brouwer aan de advocatuur om minder op de persoon van de officier te spelen. De uitspraak van het Hof van Discipline, exact een week na de presentatie van dit boek, over mr. Enait en diens weigering voor de rechtbank op te staan, zal ongetwijfeld in een volgende druk aan de orde komen.

Leer uit het hoofd

Bannier sluit elk hoofdstuk af met 'Commentaar', waarin hij uitdrukkelijk stelling neemt. Maar ook de rest van het boek is onmiskenbaar Bannier. Ook in de meer beschrijvende passages spreekt duidelijk een heer 'van de oude stempel' die hoopt dat de aloude waarden en normen binnen de advocatuur blijvend in acht worden genomen. Zijn toon is echter nooit mopperig, hij is eerder de ervaren en geduldige patroon die elke advocaat zich zou wensen.

Kenmerkend zijn ook de losse wijze waarop hij schrijft

Zoals een behoorlijk advocaat betaamt. Advocatengedragsrecht

Prof. mr. F.A.W. Bannier
ISBN 978 90 466 0309 3
173 p., € 24,95

en de talrijke verwijzingen naar literatuur (waaronder Bordewijk, uiteraard) en (soms eeuwenoude) grapjes en clichés over de advocatuur. Door selectief gebruik van spreektaal blijft serieuze of belerende thematiek toch luchtig en toegankelijk. Bijvoorbeeld: 'waarom mag een advocaat niet lekker op de tegenpartij en diens advocaat inhakken?'

In zijn nawoord verzucht Bannier dat hij eigenlijk zou willen zeggen: 'leer dit boek uit Uw hoofd, advocaat'. Maar hij mag het hardop zeggen. Bescheiden hoeft hij niet te zijn over een boek dat zo goed past, naast het Vademecum en de *'Boekman'*, op het bureau van elke advocaat.

¹ Overigens kan *Beroep: advocaat* ook goede diensten bewijzen aan de rechtenstudent die twijfelt over een loopbaan in de advocatuur. Mocht u nog op zoek zijn naar een kerstcadeau voor een student (klein)kind...